

Panny Márie Fatimskej (13. mája)

Rozjímanie na Pannu Máriu Fatimskú. Navrhované témy sú: podnet k modlitbe svätého ruženca; pokoj je ovocím modlitby a zadostúčinenia za hriechy; Máriino srdce víťazí nad hriechom.

13.05.2025

20. STOROČIE sa do dejín mariánskej zbožnosti zapísalo zjaveniami Panny Márie vo Fatime. Písal sa rok 1917 a veľkú časť sveta sužovala vojnová bolesť. Zatiaľ čo viaceré krajiny

tvrdohlavo stáli proti sebe, zatiaľ čo sa problémy pokúšali riešiť silou násilia, v Portugalsku Panna Mária zjavovala deťom cestu k pravému mieru. Modlitba, ktorú Cirkev navrhuje na dnešnú svätú Omšu, vystihuje posolstvo Fatimy: „Bože, ty si Matku svojho Syna ustanovil aj za našu Matku, daj, prosíme, aby sme zotrvávali v pokání a na modlitbách za spásu sveta a mohli deň čo deň účinnejšie zveľaďovať Kristovo kráľovstvo“^[1]. Panna Mária oznámila trom malým pastierikom, že kresťania musia viesť život modlitby a pokánia, aby mohli prijať pokoj jej Syna. Fatimské posolstvo je ako ozvena tých Ježišových slov na začiatku jeho kázania: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1, 15).

Hyacinta, František a Lucia sa od chvíle, keď sa stretli s Pannou Máriou, začali denne modliť ruženec

a prinášať Bohu obety. Vernosť týchto troch maličkých detí Máriinej materinskej prosbe otvorila cestu nádeje pre mnohých ľudí na celom svete. Vďaka Fatime dostala úcta k svätému ružencu nový impulz. Dnes sa mnohí ľudia obracajú k tejto modlitbe a pridávajú k nej modlitbu, ktorú Kristova matka naučila malých pastierikov: „Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, a pri veď do neba všetky, najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo“.

Koľko útechy nachádzame my kresťania v modlitbe svätého ruženca! Matky a otcovia, ktorí sa naliehavo modlia za obrátenie svojich detí, zamestnanci, ktorí čelia neistým ekonomickým vyhliadkam, mladí ľudia, ktorí chcú venovať svoje sily životu a zdieľaniu radosti z evanjelia... Je to modlitba, ktorá mení dejiny mnohých ľudí a môže zmeniť aj naše vlastné.

.....

PODĽA SLOV Panny Márie Fatimskej sa chceme naučiť vytrvať v modlitbe a v zadosťučinovaní za hriechy.

Evanjelium nám pripomína, ako Ježiš zdôrazňoval, že je „treba stále modliť sa a neochabovať“ (Lk 18, 1), a svätý Pavol zasa žiada kresťanov: „v nádeji sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí“ (Rim 12, 12). Pokoj vzniká v srdci, ktoré má odvahu veriť v silu modlitby a s dôverou sa spolieha na Božiu náruč.

Pán s potešením hľadá na našu modlitbu. Jeho ruky držia dejiny ľudstva, v ktorých sa nachádzajú aj naše osobné dejiny a dejiny ľudí okolo nás. Kniha Zjavenia používa obraz kadidla, aby hovorila o modlitbe kresťanov: „A dym kadidla s modlitbami svätých vystúpil z ruky anjela pred Boha“ (Zjv 8, 4). Ako odpoveď na naše neustále volanie Pán koná v dejinách, aby ho

priviedol k plnosti. Preto sa chceme naučiť vytrvať v modlitbe. Mária chce ľudí naučiť dôverovať jej synovi, aj keď sa niekedy môže zdať, že nás nepočúva. Na svadobnej hostine v Káne Galilejskej sa zdá, že Ježiš nemyslí na uskutočnenie zázraku, ale Panna Mária trvá na svojom: naša Matka nevidí v slovách svojho syna výzvu k nečinnosti, ale pozvanie k odvahe. Preto sa púšťa do slov, ktoré adresuje sluhom: „Urobte všetko, čo vám povie“ (Jn 2, 5). A zázrak sa stal.

„Mária, Učiteľka modlitby. — Pozri, ako prosí svojho Syna v Káne Galilejskej. A ako nalieha, dôverčivo a vytrvalo. A aký má úspech. — Uč sa“^[2]. Táto rada svätého Josemaríu nám môže pomôcť získať od nášho Pána mnohé dary prostredníctvom našej modlitby.

PRÍHOVOR Panny Márie Fatimskej je spojený s úctou k Nepoškvrnenému Srdcu Božej Matky. „*Moje Nepoškvrnené srdce zvíťazí*. Čo to znamená? Že srdce otvorené Bohu, očistené kontempláciou Boha, je silnejšie ako zbrane a akékoľvek zbrane. Máriino *fiat*, slovo jej srdca, zmenilo dejiny sveta, pretože ona priniesla na svet Spasiteľa, pretože vďaka tomuto *áno* sa Boh mohol stať človekom v našom svete, a tak zostáva teraz a navždy“^[3].

Zjavenia Panny Márie vo Fatime hovoria o nebezpečenstve, ktoré hrozí ľudstvu, ak sa vzdá modlitby. Panna Mária však nechce, aby sme upadli do pesimistického pohľadu na dejiny. Jej srdce zvíťazí: napodobňovaním stálosti jej dialógu s Bohom sa môžeme vyhnúť hriechu, ktorý je najhorším zlom. Nachádzame tu „silu, ktorá sa stavia proti moci skazy: nádheru Božej Matky a z nej vždy vychádzajúcu

výzvu k pokániu. Týmto spôsobom sa zdôrazňuje význam ľudskej slobody: budúcnosť nie je určená nemenným spôsobom a obraz, ktorý deti videli, nie je anticipovaným filmom budúcnosti, na ktorom by sa nedalo nič zmeniť. Celá vízia má v skutočnosti len upozorniť na slobodu a nasmerovať ju pozitívnym smerom“^[4].

Naša modlitba, jednoduchá a dôverná, nás zapája do dejín; nie je to naivita tých, ktorí si neuvedomujú problémy, ani ľahostajnosť tých, ktorí myslia len na upokojenie svojho svedomia. Napríklad litanie ruženca nás spájajú s tými, ktorí trpia: s chorými, hriešnikmi, migrantmi, atď. Tým, že sa za nich modlíme, cítime sa s Božou pomocou zodpovední za to, aby sme im priniesli útechu. Môžeme sa obrátiť na Pannu Máriu Fatimskú, ako to urobil blahoslavený Álvaro del Portillo: „Chceme sa vložiť do tvojho Nepoškvrneného Srdca. Takto

budeme zakúšať radosť a pokoj
Božích detí. Nech všetko, čo zraňuje
teba, zraňuje aj nás. A ak vstúpime
do tvojho najláskavejšieho srdca,
vložíš nás do srdca svojho Syna“^[5].

^[1] *Rímsky Misál*, modlitba dňa, Omša
Blahoslavenej Panny Márie
Fatimskej.

^[2] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 502.

^[3] Joseph Ratzinger, *Teologický
komentár*, Kongregácia pre náuku
viery, 13-V-2000.

^[4] *Ibid.*

^[5] Blahoslavený Álvaro del Portillo,
Modlitba vo Fatime, 15-XI-1985.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
rozjimanie-na-pannu-mariu-
fatimsku-13-maja/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/rozjimanie-na-pannu-mariu-fatimsku-13-maja/) (08.08.2025)